

Vergeten, genegeerd of over het hoofd gezien?

Veel getalenteerde klassieke componisten uit het verleden worden vandaag de dag over het hoofd gezien – niet vanwege een gebrek aan vakmanschap, maar omdat de geschiedenis de neiging heeft om slechts een handvol bekende namen te belichten. Beperkingen zoals weinig publicaties, het ontbreken van invloedrijke beschermheren, of het werken buiten de grote culturele centra zorgden ervoor dat hun muziek niet breed werd verspreid of uitgevoerd. Mettertijd ontwikkelde de muzikale traditie zich rond een beperkend canon, waardoor evenwaardige componisten in de schaduw bleven. Hierdoor missen we vaak de volledige rijkdom van de klassieke muziekgeschiedenis. Het herontdekken van deze vergeten stemmen kan ons begrip verrijken en een schat aan prachtige, onontdekte muziek onthullen.

Ik wil graag de aandacht vestigen op een van deze componisten: Robert Simpson.

Robert Simpson (1921–1997) was een Britse componist, musicoloog en radiomaker, bekend om zijn krachtige symfonieën en strijkkwartetten. Geboren in Leamington Spa, studeerde hij aan het Royal College of Music en werkte later voor de BBC, waar hij zich inzette voor serieuze muziek en componisten als Nielsen en Bruckner promootte. Naast diverse kamermuziek componeerde Simpson elf symfonieën en vijftien strijkkwartetten, die opvallen door hun structurele strengheid en emotionele intensiteit, die aan Beethoven doen denken. Als fel verdediger van muzikale integriteit nam hij ontslag bij de BBC uit protest tegen het beleid rondom programmering.

Hoewel Schönberg zijn twaalftoonssysteem al had ontwikkeld en Stravinsky (net als vele andere componisten) daar eveneens belangstelling voor toonde, koos Simpson vanaf de jaren 60 zijn eigen pad. Hij vond zijn 'oplossing' voor tonaliteit, vorm en structuur met Beethoven, Sibelius en Nielsen als leidraad – een keuze waarvoor hij door de avant-garde als conservatief werd bestempeld.

Nu het stof van de avant-garde uit de jaren 1950 en 1960 is neergedaald en nog weinig invloed heeft op de huidige tijd (we leven immers in een eclectisch muzikaal tijdperk), worden componisten die zich destijds aan deze stroming onttrokken, steeds vaker 'ontdekt'. Al tijdens zijn leven werd de Robert Simpson Society opgericht om zijn nalatenschap te bewaren en zijn werk te promoten. Dankzij hun enorme inspanningen kunnen we Simpson's belang herontdekken en zijn plaats in de muziekgeschiedenis erkennen.

De Robert Simpson Society is inmiddels begonnen met de voorbereidingen voor de herdenking van de 30e sterfdag van Simpson in 2027.

26-05-2025